

jane, katerega se ima vsak mohamedanec udeležiti, ki le orožje nositi more. Po celi Posavini, dalje v Majevici planini, potem v Sprečki dolini in po Ozren in Vranji planini je vse vrelo ljutega sovražstva do kristijanov in do avstrijske vojske. Koliko je pa v začetku mesenca avgusta bilo že orožanih in na boj pripravljenih vstašev ondi zbranih, to ni prav in natanko znano. Sedaj jih je okoli 40.000 z več kakor 40 kanoni. Glavna moč, kakih 25.000 mož z 25 kanoni, jih stoji v doljni Sprečki dolini, više pri Gračani zopet 4000 mož z 4 kanoni, še dalje zadi pri Tuzli 5000 mož z 5 kanoni in v Zvorniku 4500 mož z 4 kanoni. Navidežni poveljnik je Izmail-beg. Toda 22. avg. je iz Carigrada došel mož z 12 oficirji, kateremu se vse vklanja. Imenuje se Abdulah (blapec božji), ki je le izmišljeno ime, da se pravo pred svetom zakrije. Pravijo, da ta mož nikdo drugi ni, kakor znani Osman-paša, ki je lani Plevno proti Rusom tako krčevito branil. Nemogoče to ni. Rusi so Osman-pašo sicer vlovili, toda vsled miru zopet spustili. Tudi magjarski prekucuh Klapka je pri vstaših. Skrivnostni mož je jako skrben in delaven. Tuzlo, Bjelino in Zvornik je ukazal z šancami obdati, kakoršnih so lani Turki imeli okoli Plevne; tudi je vstaše razdelil v taborje ali bataljone; vsak šteje po 500 mož. Streliva glešajo Turki veliko, vsaj jim ga Angleži marljivo doposiljajo. Sedaj skrbijo tudi za živež in kupičijo moke in zrnja v utrdjenih mestih, kolikor ga le dobiti morejo. Vse to kaže, da pride tukaj do odločilne bitke in celo prav je, da je general Filipovič sam z oddelkom generalnega štaba iz Sarajeva prišel v Brod, da od tod vodi krvavo delo, ki se je ravno ta teden z novimi vojaki pričelo.

Ceravno je pa Szaparijeva divizija med vsemi največ trpela, se o dogodkih pri njej najbolj težko izve kaj zanesljivega, zlasti o prvih jenihi bojih, ki so bili tako nesrečni, da je mogla od Tuzle nazaj iti do Doboja ob Bosni in je le malo manjkalo, da ni bila čisto uničena. Strašnej tej osodi bi pa gotovo ne bila všla, ko bi njej 19. avg. ne bil general Šmigec na pomoč prihitel, 4. sept. pa general major Waldstätten in sedaj Filipovič sam. Le v eni dunajski novini smo našli sledeče novice o prodiranju generala Szaparija v Turško: 20. divizija, piše poročevalec, šteje večji-pel same magjarske regimente in je 30. julija pri Samacu vdrla čez Savo. Prvo, kar nas je motilo, bilo je strašno slabo vreme, vedni dež in nalivi. Iz bližnje Gračanice so nam dohajali tužni glasi, mile prošnje, naj hitimo, Turki čejo vse kristijane poklati. Res hitimo, kolikor moremo, po groznem blatn. Ko se mestu bližamo, pozdravijo nas prve sovražne kroglice iz Gračaniških hiš; jeza nas zgrabi, zapalimo lesenjače in v trenutku je 80 hiš gorelo; brž smo imeli mir. Potem smo vrlo prodirali naprej do Tuzle, pred katero smo došli 7. avg. Mesto tiči v stranskem zakotju gornje Sprečke doline tako, da ga obdajajo od vseh strani precej

visoki strmi hribi. Na teh je stalo 5000 Turkov z puškami in kanoni, ki so le preveč dobro streljali v nas. Brž razvrsti general Szapary 4 bataljone in jih pošlje nad sovražnika. Boj se vname in traja od 11. ure dopoldne do 9. ure zvečer. Opravili nismo nič; marveč žutili smo, da je sovražnika čedalje več. Drugi den 8. avg. sta oberst Morocutti in stotnik Mačke sklenila Turke zalesti, ali bila sta sama zalezana in naši so neizmerno trpeli, ker so od vseh strani kroglice švigale in sovražniki pritiskali. Ob enem je začelo manjkati živeža in streliva. Na pomoč ni bilo misliti, ker smo od Doboja bili oddaljeni 14 ur, od Samaca pa več kakor 20 ur. V tej sili smo sklenili še isto noč iti nazaj in smo res prišli do Dobošnice. Tukaj so nas 9. avg. Turki grozno napali, da smo se jih komaj obranili. V noči od 9.—10. avg. smo zopet marširali nazaj do Gračanice, kder smo se zopet morali braniti zoper Turke, ki so za nami tiščali. Jednako se nam je godilo 11., 12. in 13. avg. Del nas je odbijal turške napade, del pa ranjence, potem živež in strelivo, kolikor smo še ga imeli, vlekel in tiščal proti Bosni in Doboju, kamor smo še le 14. avg. prišli. Koliko smo trpeli, tega ne popiše nobeno pero. Najbolj usmilili so se nam reveži, ki so ranjeni obležali in turškim divjakom prišli v pest. Vsakemu so takoj glavo odrezali, na kole nateknoli in jih pred nami po bregih in hribih razstavili. Grozen pogled! Sreča velika, da je major Jalušnik most priredil čez Bosne. Ker ni bilo hitro drugega lesa, je dal hiše podreti in les porabiti. V jutru 16. avg. je večina 20. divizije šla čez most, nekaj bataljonov je pa pred mostom za varstvo ostalo in se hitro z grabni in šancami obdalo. Le tako je bilo mogoče nadalješnje napade odbijati in divizijo uničenja varovati, dokler ni prišlo pomoči.

Smešničar 38. Zakaj pa Slovenci niso izvolili Seidla? To prašanje nam je nek volivec tako razložil: Seidl si je sam kriv, da ni bil izvoljen. Sam je namreč staro mero, ki je poznala seidle ali maselee, pomagal odpraviti, nova mera pa ne pozna seidlov, ampak ima samo litre in politre! Zato je Seidl moral propasti!

Razne stvari.

(*Novi ptujski prošt*) so od cesarja bili 19. avg. imenovani preč. gosp. kanonik Matija Modrinjak, 18. sept. od milostljivega knezoškofa blagoslovljeni in bodo v nedeljo 29. sept. obhajali svojo slovesno upeljevanje v Ptnju. Čestitamo velč. gospodu, mestu in dekaniji!

(*Šolske sestre*) so pričele dekliško šolo za celjsko okolico. Deklet je že mnogo prosilo za sprejem, domačih in zunanjih.

(*Čebelarstvo društvo celjsko*) ima v nedeljo 22. sept. pri društv. čebelnjaku na Lavi poleg Celja zbor z praktičnim razkazivanjem in podukom v čebeloreji in sicer ob 3. uri popoldne.

(Ogenj) zatoril je z žveplenkami 5letni fantič Petra Zelenjaka v Lahonščaku fare sv. Tomaža nad Veliko nedeljo, da je poslopje do tal pogorelo; na enak način je 4letni Juri Suh na Pečevniku blizu Celja užgal hišo, da je sam v njej pogorel in jegov 75letni oče, ki ga rešiti hotel, se tako opekkel, da je nekaj dni pozneje umrl.

(Vsim čestitim volilcem Brežkega okraja), ki so me 12. t. m. enoglasno izvolili za svojega poslanca, se srčno zahvaljuje z obljubo, njih zaupanje opravičiti. Ignac Snideršič.

(Za dijaško semenišče) so darovali č. g. Fr. Ogradi, špiritual 50 fl. Gospa Marija Šramel, posestnica v Mariboru 10 fl.

(Spremembe v lavan. škofiji.) Č. g. dekan Brunner je postal konzistorijalni svetovalec, č. g. Peter Gostenčnik župnik v Rečici. Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Juri Purgaj k sv. Ani na Krempergu, novomešnik plem. Pol v Konjice II., novomešnik Jak. Očgerl v št. Jur na južni železnici II., novomešnik Ant. Vamberger k sv. Barbari pri Wurmbergu, Anton Drozg k sv. Tomažu pri Veliki nedelji, Jak. Kočvar v Kostivnici, Karl Tribnik v št. Jur na juž. železnici. I. And. Lorenčič v Hajdino, Jožef Muha v Reichenburg II., Jan. Berglez v Konjice I. Razpisana je sv. Marjeta pod Laškimi do 21. okt. Žetale in kanonikat do 29. okt.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁸⁰/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Taršica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	7 80	4 90	4 70	3 —	6 —	6 —	6 10
Ptuj . . .	6 20	4 80	3 60	2 40	6 —	5 20	6 50
Varaždin . .	6 40	3 60	3 30	1 80	6 —	6 —	6 60
Dunaj } 100 Klg.	9 65	7 40	7 80	6 60	7 25	6 85	— 20
Pešt } 100 Klg.	8 95	6 5	5 50	5 60	6 60	6 37	—

Loterijske številke:

V Gradcu 14. septembra 1878: 85, 80, 10, 26, 6.

Na Dunaju " " 71, 64, 62, 45, 40.

Prihodnje srečkanje: 28. septembra 1878.

Nadučiteljsko mesto

na čveterorazredni šoli v Ljutomeru s plačo od 700 fl. opravilno doklado od 100 fl. in odškodnino za stanovanje od 175 fl. se razpisuje.

Prosilci učilne sposobnosti v nemškem in slovenskem jeziku naj uložijo svoje prošnje po pravilnem potu do 2. oktobra t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,

dne 4. septembra 1878.

2—3

Predsednik: Premierstein.

Fanta

ki je nemškega in slovenskega jezika zmožen in dobro izšolan, sprejme kot učenca ali praktikanta v kupčijo z galanterijnim (lepotninskim) blagom

Rembert Martinc

v Mariboru.

3—3

Lep prostoren in gospodski hram

kder so 40 let vračniki stanovali, se prodaja pri sv. Marjeti na Pesnici, 1 uro od Maribora ob okrajni cesti v št. Lenart celo blizu farne cerkve iz proste roke z lepim vrtom in, če se želi, tudi z njivami vred. Hram je zidan in z gospodarskim poslopjem v prav dobrem stanju ter je priličen za vsakotero podvzetje. Več pové lastnik

2—3

Dr. Kornfeld.

Nekaj za šole.

P. n. krajnim šolskim svetom priporočujem škrlino platno (Schiefertuch) za velike šolske računarske table na stojalih. Takih računarskih tabel imajo uže v večih učilnicah, ker so prav praktične. Obrazci so pri meni na ogled!

Jožef Martinc

trgovec v Mariboru.

Priporočba.

Janez Denzel in sinovi

v Mariboru

Fabriksgasse šte. 12. Badgasse šte. 9. Graško predmestje zraven slovenske cerkve,

priporočujejo vsakovrstne reči kovinskega livarstva: mašine za pretakanje vin, popolno spravo za štepihe z lesenimi ali železnimi cevi, pa tudi posamezne dele: ventile, batiče, škornje, potem vsakovrstne pipe, ročne in vrtnarske škropilnice itd. po najnižji ceni z poroštvo za dobro blago.